

Powszechny
dziennik praw państwa i rządu
dla
cesarstwa austriackiego.

Część LXVIII.

Wydana i rozesłana: dnia 19. Listopada 1851.

Allgemeines
Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt
für das
Kaiserthum Oesterreich.

LXVIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 19. November 1851.

Część LXVIII.

Wydana i rozesłana: dnia 19. Listopada 1851.

241.

Rozporządzenie ministerstwa handlu z dnia 1. Listopada 1851,

obwieszające układ między rządami ces. austryackim z jednej, a król. bawarskim z drugiej strony, względem szerokości dzwon kołowych u powozów w obrocie granicznym.

W skutek zrobionego między cesarsko-austryackim i królewsko-bawarskim rządem układu, dotyczącego szerokości dzwon kołowych u powozów w obrocie granicznym miejsce mają postanowienia następujące :

1. W obrocie granicznym, ścieśnionym na powiat graniczny, między granicą krajową a linią środkową, dozwolona zostaje wezom austryackim o czterech kołach parą lub czwórka, z ciężarem do 60 cetnarów, dotychczas używana szerokość kół o 2¹/₂ do 3-ch cali, a to na przeciąg lat 2-ch, licząc od 1. Stycznia 1852 r.

2. Z równem ścieśnieniem dozwala się dalej, iż przy powozach transportu osób zarobkowego, jak to przy sztelfurach i t. p. z zaprzęgiem o 3^{ch} lub więcej koniach, szerokość dzwona kołowego wprawdzie 2¹/₂ cala wied. mierzyć może, jednakże takowa niżej 2 cali wiedeńskich nie może mieć miejsca.

Przeciwnie zaś wozy, czworoprzęgiem do Austrii przychodzące, o kołach na 4 cale miary reńskiej 3.9 cala austr.) choćby nad 60 cetnarów obciążone, bez wszelkiej przeszkody będą przypuszczane.

Baumgartner m. p.

242.

Rozporządzenie ministerstwa finansów z dnia 11. Listopada 1851,

obowiązujące w całym państwie,

którem ustanowiono osobną należność pod nazwą „*diritto di alboreggio*“ od drzewa dębowego, z portów państwa morzem za granicę wywiezionem być mającego.

Najjaśniejszy Pan, J. C. Mość, raczył rozporządzić Najwyższem postanowieniem Swojem z d. 9. Października r. b., ażeby od drzewa dębowego, przeznaczonych do wywozu morzem za granicę z portów państwa, pobieraną została osobna należność

LXVIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 19. November 1851.

241.

Erlass des Handelsministeriums vom 1. November 1851,

wodurch die Vereinbarung der kaisertlich-österreichischen mit der königlich-baierischen Regierung über die Radfelgenbreite des Fuhrwerkes im Gränzverkehre, kundgemacht wird.

In Gemässheit eines zwischen der kaiserlich-österreichischen und königlich-baierischen Regierung getroffenen Uebereinkommens haben bezüglich der Radfelgenbreite der Fuhrwerke im Gränzverkehre folgende Bestimmungen zu gelten:

1. Im Gränzverkehre, und beschränkt auf den zwischen der Landesgränze und der Binnentinie liegenden Gränzbezirk, wird dem vierräderigen österreichischen Fuhrwerke mit 2 bis 4 Pferden Bespannung und bis 60 Centner Last die jetzt übliche Breite der Räder von $2\frac{1}{2}$ bis 3 Wiener Zoll auf einen Termin von 2 Jahren vom 1. Jänner 1852 an gerechnet, zugestanden.

2. Unter gleicher Beschränkung wird gestattet, dass bei gewerbsmässigen Personentransports-Fuhrwerken, als Stellwägen u. s. w. mit Bespannung von 3 und mehr Pferden, die Radfelgenbreite weniger als $2\frac{1}{2}$ Zoll, jedoch nicht unter 2 Wiener Zoll messen dürfe.

Hiergegen werden

3. die aus Baiern nach Oesterreich kommenden vierspännigen Fuhrwerke mit 4 Zoll rheinischen Masses (3. 9 Zoll österr.) breiten Rädern, auch bei einer Belastung über 60 Centner, unbeanständet zugelassen.

Baumgartner m. p.

242.

Erlass des Finanzministeriums vom 11. November 1851,

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches,

womit für das aus den Seehäfen des Reiches in das Ausland zur See verführte Eichenholz eine besondere Gebühr unter der Benennung „Diritto di alboraggio“ festgesetzt wird.

Seine Majestät haben mit Allerhöchster Entschliessung vom 9. October l. J. anzuordnen geruht, dass für Eichenholz, welches aus den Häfen des Reiches mit der Bestimmung für das Ausland zur See ausgeführt wird, eine besondere Gebühr, unter der Benennung

pod nazwą „diritto di alboraggio“ przez urzędy portowe, a to podług następujących dwóch stopni:

- a) W kwocie po dwadzieścia złotych reńskich za każde sto stóp wiedeń. kubi-
cznych od pni dębowych, mierzących u grubszego końca trzydzieści stóp wied.
długości, a dwanaście cali grubości; dalej
- b) w kwocie po dziesięć złotych reńskich za każde sto stóp wiedeńskich kubi-
cznych od wszelkiej innej dębiny, jeżeli takowa nie jest obrobiona w sposób, przez
któryby się do użycia na okręty stała niezdatną, jako to n. p. przez przeistocze-
nie na klepki do beczek.

Z którym atoli dniem pobieranie tej osobnej należitości w życie wejść ma, to do powszechnej poda wiadomości centralna władza morska w Tryeście.

Zresztą, nie narusza się tem obowiązek opłaty istniejącego cła wychodowego od drzewa dębowego, przy właściwych urzędach celnych, w razie przejścia jego przez linię celną.

F. Krauss m. p.

243.

Rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych z d. 14. Listopada 1851,
dotyczące zakazu kalendarza ludowego komicznego na rok 1852 (*komiſcher Volks-*
Kalender für 1852).

Ponieważ kalendarz komiczny dla ludu na rok 1852 (*komischer Volks-Kalender für 1852*), wydany przez Adolfa Brennglas w Hamburgu, jest treści całkiem rewolucyjnej, przeto zakazuje go minister spraw wewnętrznych w całym cesarstwie austriackim, w myśl §^{tu} 2. rozporządzenia cesarskiego, wydanego pod dniem 6. Lipca t. r. (Nr 163 w dz. pr. p.)

Bach m. p.

„Diritto di alboraggio“ von den Hafentümern nach den nachfolgenden zwei Abstufungen eingehoben werde, und zwar:

- a) für Eichenstämme von mindestens dreissig Wiener Fuss Länge und zwölf Zoll Dicke am dickeren Ende, in dem Betrage von zwanzig Gulden für hundert Wiener Kubikschuh, dann
- b) für alles übrige Eichenholz, das eine solche Bearbeitung, die dasselbe zur Verwendung für den Schiffbau ungeeignet macht, z. B. die Umstaltung zu Fassdauben nicht erhalten hat, in dem Betrage von zehn Gulden für hundert Wiener Kubikschuh.

Hier Tag, von welchem angefangen die Einhebung dieser besonderen Gebühr eintritt, wird von der Central-Seebehörde in Triest öffentlich bekannt gegeben werden.

Uebrigens bleibt hierdurch die Verpflichtung zur Entrichtung des bestehenden Ausgangszolles für das Eichenholz bei den betreffenden Zollämtern, im Falle des Uebertrittes über die Zoll-Linie, unberührt.

Ph. Krauss m.

243.

Verordnung des Ministers des Innern vom 14. November 1851,

betreffend das Verbot des komischen Volkskalenders für 1852.

Da der in Hamburg erschienene „Komische Volkskalender“ für 1852 von Adolph Brennglas durchaus revolutionären Inhaltes ist, so hat der Minister des Innern im Sinne der kaiserlichen Verordnung vom 6. Juli d. J. (Nr. 163 des Reichsgesetzblattes), §. 2, denselben für den ganzen Umfang des österreichischen Kaiserstaates verboten.

Bach m. p.

